

U s t a w a

z dnia 18 marca 1921 roku

w przedmiocie nadzwyczajnego dodatku do stałej pensji dla weteranów 1831, 1848 i 1863 roku.

Art. 1. Weteranom powstań z 1831, 1848 i 1863 r., pobierającym stałą pensję na zasadzie ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o stałej pensji dla weteranów powstań 1831, 1848 i 1863 r. (Dz. Pr. № 65, poz. 397), uzupełnionej ustawą z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. Ust. z 1920 r. № 2, poz. 4), ustawą z dnia 8 czerwca 1920 r. (Dz. Ust. № 50, poz. 306) i ustawą z dnia 9 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 61, poz. 385) przyznaje się, począwszy od dnia 1 stycznia 1921 r., na czas trwania wojny wywołanych stosunków ekonomicznych, nadzwyczajny dodatek do pobieranej pensji w kwocie 1.500 marek miesięcznie.

Art. 2. Wdowom po weteranach 1831, 1848 i 1863 r., pobierającym pensję na mocy wyżej wspomnianych ustaw przyznaje się, począwszy od dnia 1 stycznia 1921 r., na czas trwania wojny wywołanych stosunków ekonomicznych, połowę sumy dodatku, ustalonego artykułem 1.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Spraw Wojskowych:

Sosnkowski

Minister Skarbu:

Steczkowski